

Helmuth Nyborg, Professor Emeritus, Dr. Phil.

Adslev Skovvej 2, 8362 Hørning

Tlf. 87680456, email: helmuthnyborg@msn.com

Adslev den 22. September 2008

Til

Udvalgene Vedrørende Videnskabelig Uredelighed (UVVU)

Bredgade 40

1250 København K. (fist@fist.dk)

Klage over Dekan Svend Hylleberg, Det Samfundsvidenskabelige Fakultet, fhv. institutleder ved Psykologisk Institut, professor Jens Mammen, og lektor Morten Kjeldgaard, Molekylærbiologisk Institut, alle Århus Universitet, for videnskabelig uredelighed.

Resume

Det var mit håb at den såkaldte Nyborg-sag fandt sin afslutning med afgørelsen i Udvalgene Vedrørende Videnskabelig Uredelighed (UVVU, Journal nr. 228044 af 4. Juli 2007). Dette er imidlertid ikke tilfældet. Dekan Svend Hylleberg, Det samfundsvidenskabelige Fakultet, tidl. Institutleder, professor Jens Mammen, Psykologisk Institut, og lektor Morten Kjeldgaard, alle Århus Universitet, fortsætter uredelighedssagen via udtalelser og kronikker i dags- og fagpressen.

Imidlertid dokumenterer de fortsatte presseudtalelser utvetydigt, at dekan Svend Hylleberg og professor Jens Mammen totalt har misforstået væsentlige aspekter af mit kønsforskningsprojekt. Det var som bekendt dekanen der, efter udredning af professor Mammen, sendte en indstilling til rektor Lauritz B. Holm-Nielsen om at jeg havde udvist "... groft uagtsom adfærd, der indebærer en utilbørlig vildledning om egen videnskabelig indsats", at jeg havde publiceret en "... helt utroværdig og værdiløs undersøgelse", at jeg havde opført mig videnskabeligt uredeligt, og at jeg som følge heraf omgående burde fritstillet fra min ansættelse som professor ved Århus Universitet.

Det står nu helt klart, at dekan Hylleberg og professor Mammen på utilbørlig vis groft har vildledt rektor, UVVU, mine kollegaer, og offentligheden om projektet, og at de tilmed fortsætter

med dette i offentligheden efter sagens formelle afslutning. De udviser, med andre ord, videnskabelig uredelighed ved at give "... utilbørlig vildledning om egen videnskabelige indsats og/eller videnskabelige resultater".

De misinformerer nu systematisk om væsentlige aspekter af projektet, og hensigten synes at være at de i denne senere fase vil forsøge at gen-overbevise rektor, UVVU, kollegaer og offentligheden om, at projektet var utroværdigt og værdiløst og at min fritstilling fra stillingen som professor var berettiget.

Jeg ønsker derfor at klage til UVVU over Dekan Hylleberg og Jens Mammen dels for uacceptabel overfladiskhed og faglige uduelighed i fejl-indrapportering af Nyborg-sagen, dels for den hertil relaterede grove offentlige misinformation (se nedenfor). Jeg ønsker der ud over at klage over professor Mammen for misinformation og videnskabelig uredelighed i forbindelse med offentlige udtalelser om, hvad jeg mon bruger nøgenfotos til, og over dekan Hylleberg for offentlige antydninger af at jeg måske sympatiserer med ekstreme højre-orienterede grupper og skulle tilhøre en "klan" (se nedenfor).

Jeg vil også klage over lektor Morten Kjeldgaard, Molekylærbiologisk Institut, Århus Universitet. Lektor Kjeldgaard har gennem mange år systematisk og groft misinformeret om min forskning og har fordrejet og mistænkeliggjort mine internationale kollegaers faglige virke og faglige fora via sine hjemmesider med referencer til Århus Universitet. Klagen over Kjeldgaard skal ses sammen med klagerne over professor Mammen og dekan Hylleberg, idet de to sidstnævnte direkte eller indirekte drager inspiration fra, og henleder offentlighedens opmærksomhed på, Kjeldgaards hjemmesider, hvor min forskning bl.a. betegnes som ren humbug, racisme og med klare relationer til nazistiske kredse (se nedenfor).

Til min overraskelse synes tilmed UVVU at drage inspiration fra Kjeldgaards uhyrlige beskyldninger, idet medlem professor Peter Harder udtaler, at jeg åbent skulle have erklæret min loyalitet overfor et (ikke-eksisterende) racehygiejnisk netværk før UVVU behandlede min sag.

Klage over dekan Svend Hylleberg for videnskabelig uredelighed

Journalist Rasmus Karkov refererer følgende fra et interview med dekan Svend Hylleberg om mit projekt i Avisen.dk 10. juli 2007: "Det er afgørende at få at vide hvor mange børn, der er faldet fra, fordi de for eksempel ikke har villet have målt ... størrelsen på deres penis,

siger han til Avisen.dk". Dekanens argument er, at når jeg ikke kan redegøre for den dertil relaterede frafaldsprocent er min undersøgelse total menings- og værdiløs. (Bilag 1).

Imidlertid blev penis IKKE målt i projektet..

Der optræder godt nok en rubrik til registrering af penislængde i et af de mange testskemaer, kopieret fra en engelsk manual, men hverken professor Mammen eller dekan Hylleberg fandt det nødvendigt at kontrollere om penis rent faktisk blev målt i projektet. De har ikke spurgt mig, og har heller ikke selv kontrolleret forholdet i de rådatablade som var tjenstligt konfiskerede og analyseret i mere end et år.

Dette sløseri bliver særlig grelt set i lyset af at dekan Hylleberg andetsteds finder anledning til i forbindelse med Nyborg-sagen at understrege over for rektor og offentligheden, at min utilbørlige vildledning f.eks. betyder, at det skjules, " ... at den videnskabelige indsats, der afrapporteres ikke opfylder de krav til omhu, saglighed og kvalitet man i almindelighed kan forvente af en videnskabelig rapport, der afgives af en person ansat i en given stilling ved f.eks. Aarhus Universitet (Dekanens redegørelse til rektor af 21. august 2006). Nyborg har således "... udvist groft uagtsom adfærd, der indebærer en utilbørlig vildledning om egen videnskabelige indsats" og har "... publiceret en helt utroværdig og værdiløs undersøgelse." (Bilag 2). Heraf følger, at dekanen har udvist groft uagtsom adfærd, der indebærer utilbørlig vildledning om andres videnskabelige indsats, og at han har produceret en helt utroværdig og værdiløs rapport til rektor.

Der ud over er det, så vidt jeg kan se, en skærpende omstændighed at dekanen må have set penismålingsrubrikken i mine fortrolige projektprotokolblade. Dette ændres ikke af, at det må være professor Mammen der har givet ham bladene. I brev af 7. marts 2005 gjorde jeg det klart for Mammen, at når han tjenstligt beordrede mig til under protest at udlevere to store kartoteker med ikke mindre end 30 års detaljerede forskningsprotokoller, så satte det ham i stand til at identificere hvert enkelt barn. Jeg krævede derfor at få navn(ene) på den(de) personer, som gives adgang til materialet. Mammen svarede mig i email af 10. marts 2005 bl.a.: "Jeg respekterer, at der er tale om personfølsomme oplysninger, der skal behandles med den nødvendige diskretion. Foreløbig har kun Jytte, Gitte og jeg selv haft adgang til skabenes indhold. Vi opbevarer dem under lås og slå, og ingen får adgang til dem uden min tilladelse. I tilfælde, hvor andre end de nævnte får adgang til skabenes indhold, vil jeg omgående underrette dig om det." (Bilag 3). Mammen har ikke på noget tidspunkt underrettet mig om at han har udleveret databladene til andre.

Det er derfor min påstand, at:

1. Dekanen ikke har opfyldt de særlige krav til omhu i indrapporteringen af en videnskabelig medarbejders forskning til rektor i en alvorlig disciplinærsag hvor han anbefalede omgående fritstilling fra medarbejderens professorat efter 38 års tjeneste.
2. Dekan Svend Hyllebergs offentlige presseudtalelser "...ikke opfylder de krav til omhu, saglighed og kvalitet man i almindelighed kan forvente af en [videnskabelig] rapport, der afgives af en person ansat i en given stilling ved f.eks. Aarhus Universitet ...".
3. Dekan Hylleberg ved sin sjukskede indrapportering, mangelfulde omhu, og efterfølgende grove misinformation har gjort sig skyldig i videnskabelig uredelighed, idet "... videnskabelig uredelighed, [som] i de danske regler defineres som en 'utilbørlig vildledning om [egen] videnskabelige indsats og/eller videnskabelige resultater'".
4. Professor Mammen har overtrådt loven om afgrænsning af tavshedspligt.

Klage over professor Jens Mammen for videnskabelig uredelighed

Den 10. juli 2007 skriver Mammen en detaljeret kronik i Jyllands Posten med overskriften "Vildledning i Helmuth Nyborg-sagen" (Bilag 4). Det fremgår af kronikken, at han taler på universitetets vegne. Efterfølgende benægter universitet dog dette over for mig, men undlader ikke desto mindre offentligt at tage afstand fra Mammens udtalelser.

Mammens hovedpåstand i kronikken er, at jeg har vildledt gennem fortielse ved ikke at anføre, at kriteriet for deltagelse i undersøgelsen var, at børnene skulle lade sig fotografere nøgne. Det er "... videnskabelig uredelighed, som i de danske regler defineres som en 'utilbørlig vildledning om egen videnskabelige indsats og/eller videnskabelige resultater'". Mammen fortsætter: "Hvis nu forskeren i virkeligheden – uden at oplyse det – kun har undersøgt de drenge og piger, der var villige til at lade sig fotografere, nøgne fra tre forskellige vinkler ... Vil man nok betvivle, at de unge mennesker, der ville være med til fotograferingen, var helt sammenlignelige med dem, der ikke ville. Desuden kunne man gætte på, at kravet om nøgenfotografering nok ikke sorterede helt ens hos de to køn ...".

Professor Mammen drager derefter to hovedkonklusioner ("Undersøgelsen ville være værdiløs" og "Det er lige præcist det Helmuth Nyborg har gjort ..."). Dernæst bruger han dem som bærende elementer i indberetningen til dekanen, som så beretter videre til rektor, der efterfølgende bruger dem i sin fritstilling af mig fra min stilling (min undersøgelse er utroværdig og værdiløs), og i en offentlig redegørelse for at maksimere eksponeringen (dog uden at offentliggøre mine kommentarer).

Imidlertid har jeg IKKE anvendt et udelukkelseskriterium som siger at deltagelse i projektet afhænger af nøgenfoto. Tværtimod, og dette fremgår klart både af den skriftlige vejledning til projektmedarbejdere og af data.

Følgende punkter i vejledningen skal fremhæves her:

"Punkt 1. Nogle af børnene vil ikke fotograferes nøgne. Det skal de heller ikke tvinges til. De bør orienteres om, at billederne skal bruges i behandlingen af udviklingshæmmede børn, at kopierne opbevares konfidentielt, og at deltagelse er helt frivillig."

"Punkt 3. Forældrene er i brevet til dem orienteret om, at vi vil undersøge børnenes kropslige udvikling, og at vi måler deres kropsvækst og tager billeder." ... "I vejledningspakken er selve fotograferingsproceduren anført, og der gives et eksempel på nøgenfotografering, således at der ikke kan være tvivl om hvad der undersøges."

I vejledningen anføres yderligere at: "Hele proceduren, incl. fotogrammetri, har været til udtalelse i Den Videnskabetiske Komite for Aarhus Amtskommune, og har ikke givet anledning til kommentarer. Der er tale om en internationalt anerkendt, standardiseret metode, som har været anvendt i utallige undersøgelser i tidens løb ..."

Til sidst slås det fast i vejledningen, at: "De forældre, som mener at det nøgne legeme ikke må gøres til genstand for fotogrammetrisk undersøgelse ... er i deres fulde ret til at afslå, at deres børn deltager."

Det er derfor min påstand, at professor Mammen lyver om essentielle aspekt af projektet, og derefter bruger disse usandheder til at "dokumentere" overfor andre at mit projekt er utroværdigt og værdiløst.

Omhu i rapporteringen

Ihukommende dekan Hyllebergs tidligere citerede notat (om, at utilbørlig vildledning f.eks. betyder, at det skjules, ” ... at den videnskabelige indsats, der afrapporteres ikke opfylder de krav til omhu, saglighed og kvalitet man i almindelighed kan forvente af en videnskabelig rapport, der afgives af en person ansat i en given stilling ved f.eks. Aarhus Universitet”) forekommer det i øvrigt utilladelig sjusket og tendentiøst at dekanen og Mammen lader offentligheden forstå at jeg selv fotograferer børnene nøgne og måler penislængde og brystvorter. Det understreges også overfor offentligheden at afstanden mellem brystvorter kun måles hos piger, medens sandheden er at afstanden naturligvis også måles hos drenge. Med al deres snak om omhu og præcision burde de have præciseret at jeg personligt hverken har målt eller fotograferet skolebørnene. Dette arbejde blev udført af projektmedarbejdere, skolelæger, og professionelle fotografer. Jeg har heller ikke selv bedømt nøgenbillederne. Særligt trænede projektmedarbejdere har vurderet dem med henblik på at bestemme børnenes pubertetsstadiet, noget som er af afgørende betydning for projektet bestemmelse af børns biologiske alder. Bedømmelserne følger i øvrigt internationale standarder (Tanner-Whitehouse Pubertal Staging), og medarbejderne var neutrale mht. hypoteser. Jeg finder det på denne baggrund skærpende, at dekanen offentligt ønsker at fremhæve at JEG måler brystvorter og penis, og at Mammen offentligt spekulerer i hvad jeg mon bruger nøgenbillederne til (se senere i afsnittet om værdier). Hvorfor undlader dekanen og Mammen selektivt at nævne de utallige andre, måske mindre pikante, kropsmål? Så vidt jeg kan se er der tale om bevidst tendentiøs afrapportering af et forskningsprojekt i den hensigt at skandalisere en navngiven forsker, og det vil jeg gerne klage over.

Det forekommer at være en skærpende omstændighed at professor Mammen i en artikel i Kristelig Dagblad den 24. juni 2008 (Bilag 5) eksplicit præsenterer sig selv over for offentligheden som en der ”... har førstehåndskendskab til historien og specielt har kendskab til den sag, der har kørt på universitetet fra januar 2002 til Nyborgs pensionering 1. februar 2007, og som har handlet om Nyborgs forskningsprojekt vedrørende drenges og pigers intelligens, det såkaldte Skanderborgprojekt”. Virkeligheden ser anderledes ud. Dels har professor Mammen behandlet Nyborg-sagen utilgiveligt uprofessionelt ved at udvise afgørende mangler på indsigt i det forskningsprojekt han som institutleder og dermed officiel forskningsvogter har forfulgt overordentlig nidkært siden 2002, dels står det nu klart at det er fhv. institutleder Jens Mammen - og ikke jeg – som hele tiden har givet utilbørlig vildledning om mit kønsforskningsprojekt.

Det må anses for en yderligere skærpende omstændighed, at Mammen lang tid efter at sagen om uredelighed har fundet sin officielle afslutning ved Århus Universitet og UVVU, bliver ved med at meddele offentligheden, at "... Nyborg, ud over at misbruge statistiske metoder, i strid med god forskningsskik, har givet usandfærdige og vildledende oplysninger om tilblivelsen af sine data, om forsøgspersonernes udvælgelse, om deres antal, om de prøver og undersøgelser, som de er blevet udsat for mm. Som et af flere eksempler på dette kan nævnes, at Nyborg blandt de udvalgte skolebørn og unge *kun* har undersøgt de drenge og piger, som var villige til at lade sig fotografere nøgne fra tre forskellige vinkler" (min fremhævnning).

Empirisk afprøvning af Mammens påstande

Professor Mammens utilbørlige vildledning fortsætter i Kristelig Dagblads-artiklen hvor det understreges at "... det værste er, at nøgenfotografierne og det resulterende mere eller mindre skæve frafald slet ikke meddeles i Nyborgs publikationer, men holdes skjult for læseren, der derved ikke har en chance for at diskutere Nyborgs metoder og vurdere værdien af Nyborgs såkaldte fund. Tværtimod roser Nyborg sin egen undersøgelse for dens repræsentativitet og *nægter i direkte strid med sandheden*, at der var et mønster i børnenes og de unges grunde til ikke at ville deltage. Og dette er kun én ud af en række usandheder, fortællelser og brud på god forskningsskik fra Nyborgs side, som fik universitetet til at vurdere Nyborgs forskning som uredelig." (Min fremhævnning).

Har professor Mammen ret i at jeg i strid med sandheden har fortiet at nøgenfotografering sorterede forskelligt mellem de to køn, og at den gjorde en forskel mht. måling af drenges og pigers intelligens?

Den primære udvælgelse af børn skete efter folkeregisterkørsler (via Kommunedata og med tilladelse) hvor hvert 20. barn på listen, som opfyldte kriterierne for alder, køn og skole, blev inviteret til at deltage i undersøgelsen. I mindre end ti tilfælde afslog forældre/barn deltagelse (med vidt forskellige begrundelser, e.g. bange for at stå i register, sygdom, osv.), hvorefter det 21. barn på listen som opfyldte kriterierne blev inviteret. I den afsluttende opfyldningsfase anvendtes yderligere socio-økonomiske kriterier for at kunne etablere en repræsentativ gruppe af danske skolebørn mellem 8 og 16 år.

Mammens påstande lader sig nu afgøre empirisk ved at sammenligne scores for børn, der er fotograferet én gang med scores for de børn der ikke blev fotograferet.

Data kommer fra projektets mest komplette (tværsektionelle) fase 8, for at undgå at eventuelle longitudinelle effekter blander sig i analysen.

Tallene viser, at kun 54% af de 159 ligeligt fordelte piger og drenge blev rent faktisk fotograferet. Af disse er 44% piger og 56% drenge. Ordinære tests viser, at denne kønsfordeling ikke er statistisk signifikant ($\text{Chi-Square} = 2.27, p = .13$). Fordelingen må således anses for beroende på tilfældig variation (Bilag 6).

Det er også muligt at afprøve professor Mammens påstand om at jeg i strid med sandheden har fortiet at nogenfotografering gjorde en forskel i intelligens?

Der foreligger komplette WISC IQ data for 127 af børnene i fase 8. En Faktorial ANOVA viser følgende Hoved (Main) Effekter: Køn: $F(124\ 1) = 3,99; p = 0,0479$; Foto versus ikke Foto: $F(124\ 1) = 0,67$, n.s. Køn*Foto_ikke Foto interaktion: $F(124\ 1) = 0,005$, n.s. Med andre ord, kønnet har en statistisk signifikant (men lille) betydning for den gennemsnitlige intelligensforskel, hvorimod nogenfotografering versus ingen fotografering ikke gør nogen forskel for intelligensmålingerne og der ses heller ingen interaktionseffekt (Bilag 6).

Påstande

Jeg skal på denne baggrund fremsætte følgende påstande:

Professor Mammens vildleder forsætligt eller groft uagtsomt når han påstår at jeg har opstillet et "ufravigelig" krav om nogenfotografering for deltagelse i projektet.

Professor Mammens vildleder forsætligt eller groft uagtsomt når han hævder at min undersøgelse alene af denne grund er utroværdig og værdiløs.

Professor Mammen har således opført sig videnskabelig uredeligt, idet "... videnskabelig uredelighed, [som] i de danske regler defineres som en 'utilbørlig vildledning om [egen] videnskabelige indsats og/eller videnskabelige resultater.'"

Professor Mammen har der ud over udvist alvorlige svigt i sin rolle som institutleder og forskningsvogter, ved ikke at opfylde "... de krav til omhu, saglighed og kvalitet man i almindelighed kan forvente af en videnskabelig rapport, der afgives af en person ansat i en given stilling ved f.eks. Aarhus Universitet" og han har givet utilbørlig vildledning til rektor, UVVU, og til offentligheden i en sag der førte til fritstilling af en kollega.

Klage over Lektor Mogens Kjeldgaard for videnskabelig uredelighed

Lektor Mogens Kjeldgaard fra Molekylærbiologisk Institut ved Århus Universitet har siden 1997 offentliggjort forskellige hjemmesider (alle med reference til Århus Universitet og nogle med dets logo), hvor han forsætlig groft og utilbørligt vildleder om min, og om mange af mine internationale kollegaers, forskning, og om forskellige faglige fora, og om de forskere, som jeg af den eller anden grund har haft forbindelse med over årene. Dette vil jeg hermed klage over.

Bilag 7 giver eksempler på Kjeldgaards forsætlig grove vildledning af min og andres forskning i forbindelse med en åben officiel videnskabelig kongres som jeg organiserede i 1997 i Århus på vegne af "The International Society for the Study of Individual Differences". Kongressen og dens deltagere smædes med udtryk som "videnskabelig fup", "pseudo-videnskab", "... forskning der fandt sted under Hitlers og Stalins terrorregimer", "uomtvistelig humbug" og "uforfalsket fup og fidus". Kjeldgaard understreger: "Men som seriøst arbejdende naturvidenskabsmand kan man ikke tillade, at fupmagere som Helmuth Nyborg og hans kumpaner miskrediterer naturvidenskabens gode navn og rygte." idet "... ægte naturvidenskabsfolk *ved* hvad de måler, og det gør Helmuth Nyborg og hans venner ikke." (Original fremhævning). Kjeldgaard mistænkeliggør tilmed helt eksplicit kongressen overfor Århus Byråd og andre bevilgende myndigheder.

I bilag 8 anfører Kjeldgaard bl.a. at "Professor Nyborg og eugenikerne er nemlig dybest set slet ikke interesseret i videnskab, men ønsker blot at benytte deres lette medieadgang til at komme frem med deres ekstremistiske samfundspolitiske dagsorden". Endvidere siges: "Og hans primære data spørgeskemaer osv. er der aldrig nogen, der har set, hvis de overhovedet eksisterer", og "... der er ingen biologiske eller genetiske forskningsresultater, der støtter hans resultater."

Som det ses i bilag 9 findes der yderligere utilbørlig vildledning på adressen

www.eugenik.dk (ikke alle dokumenterne på denne omfangsrige hjemmeside er kopieret her). Her gøres først opmærksom på at: "Lektor, lic. Scient. Morten Kjeldgaard er ansvarlig for siden og er ansat ved Molekylærbiologisk Institut, Aarhus Universitet, med speciale i makromolekylær røntgenkrystallografi." Dernæst præsenteres en lang række faktuelle fejl og utilbørlig vildledning om adskillige navngivne anerkendte internationale forskere og professionelle institutioner i ind- og udland. Vildledningen omfatter tilmed personer der har siddet i bedømmelsesudvalg hvor jeg var ansøger, personer der har inviteret mig til at holde forelæsninger, personer jeg har samarbejdet med gennem årene, og et snævert og selektivt udvalg af nogle få af de utallige personer som har deltaget i samme kongresser som jeg.

På samme adresse er Kjeldgaard i øjeblikket ved at indlægge alle Nyborg-sagens akter. Ud over en række faktuelle fejl har Kjeldgaard forsynet nogle af akterne med misvisende personlige annoteringer. Kjeldgaard opremser også navnene på (og viser fotos af) udvalgte internationale forskere hvis forskning derefter misrepræsenteres groft.

Lad mig understrege, at jeg anser faglig kritisk diskussion og uenighed for et uomtvisteligt gode i videnskaben. Dette er imidlertid ikke lektor Mogens Kjeldgaards ærinde her. Tværtimod, ud over at gøre sig skyldig i strafbare injurier optræder Kjeldgaard videnskabeligt uredeligt ved at give utilbørlig vildledning om min og andres videnskabelige indsats og/eller videnskabelige resultater. Jeg er vidende om at flere af de angrebne personer har protesteret over for lektor Kjeldgaard, og at dette ikke har haft større effekt.

I bilag 10 siger Kjeldgaard i en kommentar i Information den 24. Juni 2008 bl.a. følgende: "Havde Nyborg taget sine egne eugeniske synspunkter alvorligt, burde han have undladt at avle børn i hans fremskredne alder, idet hans intelligenforskerkolleger for længst har afgjort, at børn avlet af aldrende fædre (>35) har lavere intelligens end børn af unge fædre, samt at disse børn har en stærkt forøget risiko for at lide af autisme (stigende med faderens alder.) Nyborgs synspunkter er intet værd, og det er ret ufatteligt at han fortfarende kan få pressens interesse for hans forvrøvlede teorier."

Jeg er ikke klar over hvilken juridisk kategori Kjeldgaards offentlige udtalelse passer ind i, men jeg ønsker at klage over en så ondsindet og nederdrægtig form for utilbørlig malinformation, hvor Kjeldgaard i forlængelse af sit ideologiske korstog mod min person slutter direkte fra populations-statistiske gennemsnit til offentligt at udtale sig om en forhøjet risiko for at mit barn

rammes af alvorlig psykisk sygdom. Det forekommer mig at Kjeldgaard her misbruger videnskaben i strafbar grad.

Værdier

Både Mammen, Hylleberg og Kjeldgaard understreger gang på gang i pressen, at den såkaldte Nyborg-sag intet har at gøre med værdikamp, politisk korrekthed, eller kontroversiel forskning. Således siger dekan Hylleberg at: "Sagen om Helmuth Nyborg handler hverken om ytringsfrihed eller retten til at bedrive kontroversiel forskning. Den handler om videnskabelig uredelighed." (Forskerforum, 206-207, september 2007, Bilag 11). Århus Universitet og Hylleberg accepterer åbenbart ikke UVVUs afgørelse af 4. juli 2007, hvilket jeg finder påtaleværdigt.

Med al den vægt dekanen lægger på objektivitet, videnskabelig redelighed og værdifrihed kan det undre, at han så føler trang til at meddele offentligheden at han da er helt ligeglad med hvilken "klan" Nyborg tilhører! Tilmed understreger han, at Nyborgs forhold til race- og intelligensnetværket er ikke ny viden for dekanen 'selv om jeg ikke var klar over at Nyborg var med i den klan, da sagen startede' ... vi har alene forholdt [os] til hans undersøgelser." Jeg finder det klageværdigt at dekanen offentligt lufter slet dulgt mistanker om, at min forskning skulle være bevæget af underliggende Ku Klux Klan sympatier, og at dekanen synes at have fundet inspiration i lektor Kjeldgaards "Skyld-ved-association" politik, præsenteret på hjemmesider som refererer til universitet.

UVVU og værdier

Man kan kun gisne om det var dekanens offentlige spekulationer, eller Kjeldgaards hjemmesider, eller Forskerforums artikler der fik et medlem af UVVU (professor Peter Harder, Bilag 11) til at udtale, at "... Nyborg burde åbent have fremlagt relationen til netværket ..." før UVVU behandlede hans sag. "Forskere har en ... forpligtelse til ... at gøre offentligt, hvis de har andre relevante tilhørsforhold ..." såsom "loyalitet over for andre sammenslutninger..." (Forsiden). På side 6 siger Harder videre at "Alle præmisser for ens forskning skal naturligvis lægges frem – og er man medlem af et hemmeligt broderskab, er det en del af de præmisser."

Jeg vil gerne spørge hvilket "broderskab" professor Harder tænker på, at jeg skulle "tilstå" at tilhøre før UVVU behandlede min sag? Drejer det sig om de åbne, internationalt anerkendt videnskabelige selskaber som jeg gennem mange år har været medlem af, og som Kjeldgaard

systematisk defamerer og dæmoniserer? Jamen, jeg aldrig har lagt skjul på dette tilhørsforhold? Jeg deltager som bekendt jævnligt i deres åbne møder og publicere ofte i selskabernes alment tilgængelige tidsskrifter, som trykkes af Elsevier Science Press - et multinationalt selskab med afdelinger i mange større lande. Eller tænker professor Harder i stedet på det ikke-eksisterende racehygiejniske netværk, som er et rent produkt af Kjeldgaards infamerende fantasier? Hvis et sådant racehygiejnisk netværket fandtes ville jeg som erklæret anti-racist og datadokumentarist tage skarpt afstand fra det. Jeg har mine egne hypoteser og data og trænger hverken venstre- eller højreorienteret inspiration. Eller tænker professor Harder på at jeg åbent, offentligt og gerne tilstår, at jeg er dybt interesseret i at udforske adfærdens og intelligensens biologiske basis og at jeg ofte og gerne og helt åbent mødes med folk med samme interesser? Som det fremgår af det foregående anser mine modstanderne denne form for forskning for upassende og noget man helt omkostningsfrit kan klassificere som racehygiejne, hemmeligt broderskaber, højreekstremisme og nazi-inspireret. Eller tænkte Harder på Kjeldgaards påvisning af at jeg har offentligt har forsvaret ytringsfriheden for flere internationale forskere hvis ytringer bragte dem i vanskeligheder, også selvom jeg langt fra altid delte opfattelse med dem? Jeg vil imidlertid altid forsvare forskningens ytringsfrihed under den antagelse af forskning er selvkorrigerende på sigt, hvorved forkerte resultater vil blive korrigerede af andre om nødvendigt.

Jeg ved således ikke hvad Harder tænkte på at jeg skulle have fortalt UVVU før sagsbehandlingen, og det må han gerne fortælle mig. Dog vil jeg anbefale ham at holde seriøs åben offentlig og ærlig biologisk forskning skarpt adskilt fra totalt uretmæssigt påduttede racistiske og broderskabsmæssige motiver - med mindre han da bevidst ønsker at obstruere biologisk adfærdsudforskning af individuelle og gruppeforskelle via skyld-ved-association, således som Kjeldgaard har gjort det gennem snart mange år - til stor skade for både min og andres forskning. Jeg vedlægger en case-study som næsten til identitet ligner Nyborg-sagens gang. Via udredningen forsøger jeg at vise hvorfor og hvordan biologisk adfærdsforskning uretmæssigt er blevet lagt for had siden ca. 1930-40 (Nyborg, 2003).

Afsluttende bemærkninger

Jeg finder at grænsen for det tilbørlige er overskredet når en dekan offentligt lufter mulighed for eventuelle klan-tilhørsforhold mht. en tidligere medarbejder ved Århus Universitet som han fik suspenderet på et fejlagtigt grundlag. Jeg finder det uredeligt at en tidligere institutleder offentligt insinuerer pædofili i forbindelse med en tidligere medarbejder ved Århus Universitet hvis projekt han i øvrigt har misforstået. Under overskriften ”Hjerneforsker fotograferede nøgne børn” kan Avisen.dks journalist Rasmus Karkov den 10. juli 2007 (Bilag 1) bringe følgende udtalelse: ”Jeg kan konstatere at han [Nyborg, min tilf.] ikke har rapporteret at have brugt billederne videnskabeligt, så hvad de er blevet brugt til, ved jeg ikke, siger Jens Mammen til Avisen.dk”. Udtalelsen bringes også samme dag i ”Se og Hør” under titlen ”Strid om nøgenbilleder af børn i forsker-projekt. Forvaltningsretslig synes der igen at være tale om forsøg på infamering og utilbørlig vildledning som er både videnskabeligt uredeligt, en overtrædelse af injuriegrænsen, og en overtrædelse af tjenstlige forpligtelser over for en tidligere kollega.

Det forekommer utilbørligt og uredeligt, at dekanen, Mammen og Kjeldgaard på disse gedulgte måder forsøger gennem systematisk misinformation at ophidse offentligheden i forbindelse med særlig følsomme aspekter (nøgenfotos, penislængde etc) af et seriøst forskningsprojekt som er godkendt af alle relevante myndigheder, som har overholdt alle etiske spilleregler, og som producerer resultater som ligger fuldt på linje med hvad en række internationale undersøgelser også når frem til. Hele efterspillet efterlader en ubehagelig mistanke om, at Mammen og dekanen – efter at deres egen vurdering af projektet er blevet desavoueret ved flere instanser – nu arbejder bevidst på gennem utilbørlig vildledning at rejse en storm af protester efter at skolebestyrelserne og de mange børns forældre har kunne læse i aviserne, at en dekan og institutleder på Århus Universitet uimodsagt sår alvorligt tvivl om moralen og etikken i det projekt deres barn så tillidsfuldt har deltaget i gennem årene. Der er, efter min opfattelse tale om tilsigtet, grov, bevidst og utilbørlig misinformation og videnskabelig uredelighed, og det ønsker jeg at klage over.

Med venlig hilsen

Helmuth Nyborg

Bilag 1-11 og bilag 12

1. Avisen.dk (Karkov) Se og Hør, 10 juli 2007).
2. Dekanens redegørelse til rektor af 21. August 2006 – allerede i UVVU varetægt..
3. Professor Mammens email af 10. Marts 2005.
4. "Vildledning i Helmuth Nyborg-sagen", Jyllands Posten, 10. juli 2007.
5. Professor Mammens kronik i Kristelig Dagblad den 24. juni 2008.
6. Empirisk afprøvning af Mammens påstande.
- 7-9. Mogens Kjeldgaard dokumenter.
10. Findes den ligtorn, Nyborg ikke har trådt på? Information, Kommentar af Kjeldgaard, 24.6.2008.
11. Forskerforum, 206-207, september 2007.
- 12 Nyborg, H. (2003). The sociology of psychometric and bio-behavioral sciences: A case study of destructive social reductionism and collective fraud in 20th century academia. Chapter 20, pp 441-502 in H. Nyborg (Ed.). The Scientific study of general intelligence: Tribute to Arthur R. Jensen. Oxford: Elsevier/Pergamon Press.